

**מי ידליק
נעמי שמר**

ההולכים בחושך
אור גדול יראו
הכמהים לחופש
בית ימצאו
אפלה מולכת
על הפנסים
העומדים מלכת
מחפשים נסים

מי ידליק נר עתיק
מי ישמיע שיר
מי ימצא בליבו
אור חדש בהיר
בלפיד של אתמול
עוד תבער האש
לפעמים נס גדול
שב ומתרחש

האורות דולקים
על אדן חלוני
יש מי שידע
לפתור את חלומי
זה אותו סיפור
אותו המחזה
בימים ההם
ובזמן הזה

מי ידליק...

אל תבטיח לי
נסים ונפלאות
גם הערפילים
הם רמז לבאות
בעונה סוערת
אל תיסוב אחור
ותמצא בדרך
גם שלוה ואור

מי ידליק...

מעוז צור ישועתי
תכון בית תפילתי
לעת תכין מטבח
אז אגמר בשיר מזמור
לך נאה לשבח
ושם תודה נזבח
מצר המנבח
חנכת המזבח

רעות שבעה נפשי
חני מררו בקשי
ובגדו הגדולה
חיל פרעה וכל זרעו
בגון כחי כלה
בשעבוד מלכות עגלה
הוציא את הסגלה
ירדו פאפון במצולה
וגם שם לא שקטתי
כי זרים עבדתי
כמעט שעבדתי
לקח שבעים נושעתי

פרות קומת ברוש בקש
ונהיתה לו לפח ולמוקש
ראש מיני נשאת
רב בניו וקנניו
אגני בן המדתא
ונאנתו נשבתה
ואויב שמו מחית
על העץ תלית

יננים נקבצו עלי
ופרצו חומות מגדלי
ומנותר קנקנים
בני בינה ימי שמונה
אזי בימי חשמנים
וטמאו כל השמנים
נעשה נס לשושנים
קבעו שיר וקננים

חשוף זרוע קדשך
נקם נקמת עבדיך
כי ארך השעה
דחה אדמון בצל צלמון
וקרב קח הישועה
מאמה הרשעה
ואין קח לימי הרעה
הקם לנו רועים שבעה

**שבחי מעוז
נעמי שמר**

מעוז צור ישועתי, לך נאה לשבח
הרחק הרחק ליד ביתי הפרדסים נתנו ריח
אבוא במנהרות ובמצדות ובמערות
ובנקרות צורים ובמחילות עפר
אי שם בלב הלילה דרוך וחרישי
צופה בי מבקש נפשי

מעוז צור ישועתי, מבצר עיקש וקישח
עצי שקד ליד ביתי עומדים בלובן פורח
אבוא במנהרות ובמצדות ובמערות
ובנקרות צורים ובמחילות עפר
אי שם בלב הלילה דרוך וחרישי
מביט בי מבקש נפשי

מעוז צור ישועתי, בקרב אין קץ ינצח
אלי איילת אחותי חיוך עייף תשלח
אבוא במנהרות ובמצדות ובמערות
ובנקרות צורים ובמחילות עפר
אי שם בלב הלילה דרוך וחרישי
אורב לי מבקש נפשי

אבוי לו מעוקצי, ואבוי לו מדובשי
אבוי למבקש נפשי

**אנו נושאים לפידים
אהרון זאב, מרדכי זעירא**

אנו נושאים לפידים
בלילות אפלים.
זורחים השבילים מתחת רגלינו
ומי אשר לב לו
הצמא לאור -
ישא את עיניו וליבו אלינו
לאור ויבוא!
נס לא קרה לנו -
פך שמן לא מצאנו.
לעמק הלכנו
ההרה עלינו
מעיינות האורות
הגנוזים גילינו.
נס לא קרה לנו
פך שמן לא מצאנו
בסלע חצבנו עד דם -
ויהי אור!

**אור וירושלים
יוסף שריג**

השקט שוב צונח כאן משמי הערב
כדאיית דיה מעל התהומות
ושמש אדומה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים והחומות.

ראיתי עיר עוטפת אור
והיא עולה בשלל צבעי הקשת
והיא נוגנת בי כנבל העשור
ראיתי עיר עוטפת אור.

הנה זוחל הצל מבין גבעות האורן
קרב בסתר כאוהב אל השכונות.
ומול פניו קריצות, ריבוא עיני האור הן,
לפתע נפקחו אליו כנפעמות.

ראיתי עיר עוטפת אור...

בדממת אשמורת אחרונה נושמת,
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר,
אך שחר כבר כיפת זהב שלה אודמת
למגעו החם, הרך של אור צעיר.